

›kontakt‹

(Jedna cesta den)

18. říjen 1975, Utrecht, Holandsko

Pěvecký sbor o 500 členech zaujímá své místo.

KONTAKT

*Informační a zpravodajský časopis
pro věřící křesťane v CSSR*

314.77

„One Way Day“ 1976 Utrecht

V tomto časopisu naleznete zprávu o dnu mládeže v Holandsku, pořádaném v Utrechtu r. 1975.

Tento den, každoročně organizovaný evangelistou Ben Hoekendijkem, byl už mezitím skutečně také 23. října 1976: opět v Utrechtu. Sem přišlo ještě více účastníků než v roce 1975. Jistě 15 000 návštěvníků a mottem dne bylo: „Návrat k Bibli“.

Nejen parlamentu ale i královskému páru byl poslán telegram, kde mimo jiné stálo: „Věříme, že jenom návrat k Bohu uchrání naši zemi před dalším rozvratem“.

Mnoho pastorálních pracovníků se zabývalo návštěvníky a více než 1000 lidí dalo na vědomí, že chce přijmout víru nebo se modlit za současnou duševní nouzi.

V několika sbírkách shromáždili návštěvníci f 117 000,— (Kčs 1 170 000). Část z toho byla určena na stavbu kostela na Martiniku (Antily) a elektronický kalkulátor pro Wycliffovy překladatele Bible.

Evangelická fakulta pro Jugoslávii

Na Evangelické fakultě University v Záhřebě bude pravděpodobně zahájen učební provoz na podzim 1976. Projekt je prvou společnou iniciativou baptistických, metodistických a reformovaných církví Jugoslávie.

Podstatou teologického studia má být autorita svatého Písma tak, jak je předepsané ve 2. článku „Lausannské povinnosti“

Nižeuvedené knihy jsou zdarma k dostání, a po Vaší objednávce Vám je poštou zašleme. V případě, že by některá kniha byla rozebraná budeme objednavatele informovat.

Objednávky zasílejte prosím na adresu:
Pavel Husak
P. O. Box 167
NL-3180 Maassluis
Nederlande

Bible svatá

Požitek a prospěch pro zkoumatele Bible
Škola poslušnosti
Pro každého dost
Hledáme pravé štěstí
Křesťanská Strategia
Dýka a Kříž
Pravý křesťanský pracovník
Cesta k Bohu
Konkordanz
Ako niesť Evangelium
Svätost sexu
Výklad epištoly k Římanům

Milí přátelé

Kontaktu

Před Vámi se nalézá třetí vydání Kontaktu a my doufáme, že náš časopis se stane pro mnohé požehnáním.

Z různých organizačních důvodů nebylo dosud možné Kontakt pravidelně vydávat. Doufáme však, že v budoucnosti bude nám možné lépe, podrobněji a pravidelněji Vás informovat o duchovních událostech světa. Doufáme, že tímto časopisem vznikne užší pouto mezi různými evropskými zeměmi.

Litujeme, že nám dosud nebylo možné odpovědět na všechny došlé dopisy čtenářů, a proto prosíme ještě o malé strpení. V budoucnosti uveřejníme v našem časopise seznam duchovní literatury, která je dosažitelná v české a slovenské řeči. Objednávky mohou být zasílané na naši adresu do Maassluis do Holandska. Máte-li přátele a známé, kteří se možná zajímají o náš časopis zasílejte nám jejich adresy a v budoucnosti budeme i jim zasílat Kontakt.

Doufáme, že se náš časopis bude těšit velké oblibě našich křesťanů v ČSSR a poslouží tak budování a posilování naší víry.

Bůh koná velké dílo v těchto dnech a jeho Duch působí na naši zeměkouli. I o tom chceme podávat svědectví, kdykoliv to bude možné.

V Ježiši Kristu, našem Pánu spojená redakce.

Adresy, které se týkají našeho časopisu zasílejte prosím na p. Pavla Husáka, P. O. Box 167. NL-3180, Nederlande.

Christival byl zakončen po pěti dnech bohoslužbou

Essen, (epd). „Vysláním služby Boží“, k níž se shromáždilo 8000 mladých křesťanů byl zakončen „Christival“, v úterý dopoledne, dne 8. června, po pěti dnech slavnosti. Mimo kazatele, mladého essenského faráře Ulricha Parzanyho řídil, v rámci Božích služeb slavnost večere Páně předseda Rady evangelických církví v Německu (EKD), biskup D. Helmut Class (Stuttgart). Class v jedné řeči prohlásil účastníkům Kongresu mládeže: „Kdo byl účastníkem stolu Páně, kdo se zúčastnil svatě večere Páně, ten může infikovat svět nadějí. Chléb a víno jsou zárukou toho, že naše hříchy jsou odpuštěny, a že jsme bratři a spoluúčastníci cesty.“

Na počátku služby Boží bylo oznámeno, že Dívčí reálka v Muyebe (Uganda) získala na Svatodušní neděli, ve shromáždění s Billy Grahamem ve sbírce téměř 105 000 DM a má být pojmenována po „Christivalu.“

Na Kongres mladých křesťanů se do Essenu dostavilo 11 000 stálých účastníků a 400 stálých hostů. Na evangelických slavnostech v Gruga-Hallenu se zúčastnilo, ve večerních dobách 14 až 18 tisíc osob. Odhaduje se, že bylo celkem 100 000 essenských účastníků na ulicích, náměstích a na návštěvách v domácnostech. Dvorany byly každého jitra přeplněny, a to v době po „tiché hodině“, při společných biblických pracích.

550 skupin, v nichž byl v době předpolední v pátek, sobotu a v pondělí základní misionářský kurs pokračovalo v činnosti částečně také přes poledne a večer. Člen předsednictva Herbert Müller (Altenkirchen) k tomu poznamenal: „Organizátoři, účastníci, jakož i vedoucí místní policejní skupiny pochválili hladký průběh kongresu.“

Převzato z: epd Nachrichtenspiegel Nr. 23 z 9. černa 1976.

Tchaj-wan

(Taiwan)

Od 20. října do 2. listopadu se konala v Taipehu (Tchaj-wan) pětidenní konference s Billy Grahamem. Během půldruha hodinového pořadu na Stadiónu v Taipehu bouřilo, s občasným silným deštěm. Obrovské množství lidí, kteří se tam shromáždili, aby slyšeli amerického kazatele, úplně promokli. V dopravě vznikl chaos, a v důsledku toho nemohla sta autobusů a aut dospět ke Stadiónu. Rozhlasové zařízení vzdor deštivému počasí naselhalo a lidé naslouchali intenzivně. Mnozí cestovali ze svých měst a vesnic 10 až 15 hodin, anebo byli dopravováni do Taipehu mezinárodními autobusy.

Když Billy Graham vyzval, po svém kázání posluchače, aby přišli do předu a přijali Ježíše Krista, jako Pána a Spasitele, tu velké množství lidí vproudilo na plošinu. „Jsme hrdí na Vás a svět je hrdý na Vás,“ řekl Graham na počátku svého poselství, obyvatelům hlavního města ostrova. „Vaše odvaha a Vaše víra jsou povzbuzením pro nás všechny.“

Dr. Chow Lien-Hwa překládal Grahama do mandarínské čínštiny. Jmenovaný Čiňan byl původně buddhistou, ale mezitím se stal křesťanem. Byl také osobním duchovním presidenta Čiang Kai-Šeka. Kázání bylo také přeloženo do tchajwanštiny. Evangelista ty, kteří přišli do předu varoval: „Bůh od Vás očekává, že se vzdáte každého jiného boha a každého jiného náboženství.“

Zahajovací shromáždění bylo vrcholem

lli měsíční přípravy. 4000 členný, mohutný pěvecký sbor, tři tisíce školených duchovních a 2000 dobrovolníků (pořadatelů a uváděčů) se sešlo několik týdnů předem a čínskými duchovními byli připraveni. Množství lidí, jež zaplnilo Stadión bylo daleko větší než se mohlo, při malém počtu křesťanů v Taipehu očekávat.

Billy Graham se setkal během svého pobytu na pozváních a soukromých setkáních s vysokými vládními zástupci, ministry a s kabinetem. V úterý se setkal v oficiální rozmluvě s prezidentem Tchajwanu Yen-Chiakanem. Potom pořádal tiskovou konferenci, v níž se zabýval politickými a náboženskými otázkami. Vědomě se vyhýbal tomu, aby se nedotekl politické situace dalekého východu. Přesto však byla jedna jeho modlitba falešně reprodukována v Taipehských časopisech. Graham vykonal ve středu návštěvu u ministerského předsedy Čiang Ching-Kua, syna Čiang Kai-Šeka.

Asi 300 církví, mnoha křesťanských denominací podporovalo pozvání Billy Grahama a jeho týmu do Teipehu. Současně s pořadem na Stadiónu se konal evangelický studijní seminář pro faráře, manželky farářů a studenty. 2900 osob požádalo o zúčastnění. Současně se také konal spisovatelský kurs pro laiky se 128 účastníky. Kurs řídil Dr. Philipp Teng, redaktor čínského vydání: Entscheidung. Převzato z: časopisu Entscheidung čís 72.

Časopis:

"One Way Day"

(Jedna cesta den)

18. říjen 1975, Utrecht, Holandsko

Zpěv je vystřídán modlitbou

Kdo se podívá na fotografie otištěné na těchto stránkách, zeptá se jistě sám sebe, co znamená to množství lidí se zvednutýma rukama! Jsou na ně namířeny kulometry? Nebo právě zvítězil jejich oblíbený fotbalový klub? Ne! Tito lidé, převážná většina mladí, se shromáždili, aby podali svědectví o své víře, totiž:

Byla dána jenom jedna cesta ke spáse lidstva a tou cestou je Ježíš Kristus. V touze předat toto poselství svým bližním, shromažďují se v tak řečený: „One way day“.

V říjnu 1975 byl tento den organizován již po čtvrté, pod vedením evangelisty Ben Hoekendijka.

Nemyslete si, milí čtenáři *Kontaktu*, že takový den je míněn jen jako příjemné

setkání věřících. Přirozeně, také to je důležité. Když chtějí dělníci Božího království potkat drahého přítele, kterého už dlouhou dobu neviděli, udělají dobře, jestliže tento den navštíví, protože pak mají 99 % nadějí, že se s tímto známým setkají.

„One way day“ má ale ještě mnohem více úmyslů, a to je pravděpodobně důvod, proč je Bohem tak požehnaný. 3 vysoké organizační výdaje jsou vždy bez obtíží splaceny!

Hlavním úkolem „One way day“ je upozornit věřící návštěvníky, že evangelizační odkaz Ježíše Krista musí být vyslyšen každým křesťanem, mladým či starým. Evangelium musí být ihned předáno bližnímu v nouzi. Proto berou mnozí mladí

křesťané své nevěřící přátele a známé na tento den, aby je tak konfrontovali s hlavními věcmi Evangelia: Hrozivý Boží soud, odkud je únik možný skrze ukřižování Ježíše Krista a především nový život, který získá křesťan skrze Svatého Ducha a závěrem Ježíšův návrat.

Je pochopitelné, že na nevěřící činí velký dojem to, že tolik mladých (přibližně 10 000 v tomto dni) věří v Krista, navzdory posměchu a odporu, který kvůli tomu musejí vytrpět.

To pomáhá mnohým před strachem z překročení prahu, takže mohou dojít k jasnému rozhodnutí přijmout Ježíše jako Spasitele a následovat Jej. Další péčí jsou pak odkázání na různé věřící obce, shromáždění, modlitební kruhy a skupiny, aby dostali biblické vyučování a upevnili se ve své víře. A aby pak dále vyrostli z Ježíšových učedníků v služebníky Evangelia, z žáků v učitele, z posluchačů v uskutečňovatele. Je mnoho těch, kteří byli při prvním „One way day“ obráceni na víru a nyní již vedou skupinu mladých. Je samozřejmé, že den jako tento je provázen osobní přítomností Ježíše Krista!

Vždyť Písmo svaté říká; kdežkoli shromáždí se dva neb tři ve jménu Ježíše, tam bude On uprostřed nich (Mat. 18:20)! Dále poznamenává apoštol Pavel: „Nezáleží v řeči království Boží, ale v moci“ (I Kor. 4:20)!

Potom nemůže zůstat stranou, že v tento den Bůh rázně zasahuje do lidských životů, které byly zničeny ďáblem a hříchy. Tak byla rozpolcená manželství opět spojena, za pomoci Toho, který muže a ženu stvořil! Tak byly životy, zničené drogami a výstředností, opět uvedeny na správnou cestu. Temné, satanské síly, odebírající lidem životní radost, psychickými a tělesnými mukami, musely ustoupit před světlem Ježíšova Evangelia, které zsvítilo do srdcí těch, kteří Jej akceptovali, jako jedinou cestu ke spáse.

V širokém měřítku se duševní pracovníci zabývali těmi, kteří se nalézali v nouzi a kteří chtěli volat k Bohu. Bylo proneseno mnoho modliteb a výsledkem bylo již zmíněné zjevení Boží síly.

Budoucnost je v Božích rukou a celé generace jsou získávány pro Krista. Skeptikové to nazývají chvilkovým vrtochem.

Tyto zvednuté ruce jsou určeny Tomu, který se stal člověkem aby z nás učinil Boží děti.

Kdo chce ale být upřímným musí přiznat, že se zde jedná o dlouhodobý „vrtoch“, který je už skoro 2000 let v činnosti. Tento skoro 2000 letý „vrtoch“ se impozantním způsobem rozšířil po celém světě.

V jednom bodě jsou křesťané se skeptiky zajedno: že tento „vrtoch“ bude jistě brzy za námi. Vždyť křesťané očekávají brzký příchod Ježíše. Pak už „vrtoch“ svůj cíl splnil a lidstvo vykročí do nového údobí: Věčné zahynutí nebo Věčný život (II Tes. 1:9; I Tim. 1:16)!

Už jste pravděpodobně pochopili, milí čtenáři Kontaktu! Ty ruce nejsou zvednuté ze strachu, před ozbrojeným násilím nebo pro lidské vítězství, ale jsou určeny Tomu, který se stal člověkem, aby z nás učinil Boží děti, Ježíši Kristu! Mladí věřící

zde zcela prostě následují slov Písma: „Pozdvihujte rukou svých k svatyni a dobrořečte Hospodinu“ (Ž. 134:2).

Jaká radost činit to společně s ostatními. Evangelista Ben Hoekendijk zdůrazňuje skutečnost, že skrze Ježíše Krista očekává křesťana zářivá budoucnost.

Jestliže si prohlédnete přiložené fotografie, můžeme konstatovat malou předešlu toho, co je uvedeno v knize Zjevení: „Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přečísti nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem Beránka . . .“ (Zj. 7:9).

Jestliže věříte v Ježíše, pak jistě navštívíte tento velký den a setkáte se tak s mnohými návštěvníky „One way day“.

V "Ulici Oswalda Smítke" ukazují misijní organizace něco ze své činnosti.

Byla vyžádána inspekce psychiatrických klinik v SSSR

Otevřený dopis pravoslavných kněží získal velkou pozornost.

Nairobi (epd). Velkou pozornost způsobila výzva dvou ruských pravoslavných věřících na Konferenci světových církví v Nairobi, která se zasadila za pronásledované křesťany v Sovětském svazu.

I když se dosud přesně neví, jakým způsobem zareaguje Rada světových církví, je přece jen jisté, jak bylo řečeno se strany jmenované Rady, že v „otevřeném listě“ doručené informace, vplnou do porad shromáždění. Současně bylo poukázáno na to, aby Rada byla ve stálém kontaktu s členskými církvemi ve Vých. Evropě, obzvláště s Ruskou pravoslavnou církví, s důvodů pronásledování, odsouzení a jiných opatření, jež jsou namířena proti křesťanům a která jsou Radě známá. V poselství, které bylo podepsané knězem Glebem Jakuninem a laikem Lvem Regelsonem byla Rada světových církví a j. vyzvány požádat o mezinárodní inspekci nemocnic a ošetrovacích ústavů, jakož i dopomoci těm, kteří svou vlast opouštějí, nebo se tam chtějí vrátit, k jejich lidským právům. Podepsaní dále navrhuji zřízení mezinárodní protestní akce, jakož i pravidelné modlitební duchovní služby za pronásledované křesťany.

Kdo přichází do Sovětského svazu jako turista, neb obchodník měl by navštívit zajaté a jejich příslušníky. Poselství také obsahovalo stížnost na nedostatek Bibli v Sovětském svazu.

Převzato z: epd Nachrichtenspiegel Nr. 49 z 3. prosince 1975.

Tisk Nového zákona oddálen

Od r. 1945 nebyly v Bulharsku tištěny žádné biblické texty. Výjimku činí jen některé exempláře používané k liturgickým účelům.

Nový překlad Nového zákona a Žalmů čeká na vytištění. Za důvod oddalování se uvádí, že církev chce vydat celou Bibli. Překlad Starého zákona si ještě vyžádá dobu asi dvou roků.

Převzato z: Episkepsis Nr. 126.

Maďarsko

Nový Biblický překlad

Po 25leté práci existuje překlad maďarské Bible, jejíž prvé vydání činí 30 000 exemplářů.

Převzato z: Glaube in der 2. Welt, Květen/červen 1976.

565 000 podpisů pro Georgije Vinse

Petice Komisi pro lidská práva a Světové radě církví.

Ženeva, (epd). 565 000 lidí z jedenácti západních zemí podepsalo písemnou prosbu ve prospěch vedoucího baptistů Georgije Vinse, jenž byl v Sovětském svazu odsouzen. Údaje uveřejnil prezident Mezinárodního sdružení křesťanských vězňů, farář David Hathaway (London), na tiskové konferenci v Ženevě, v pátek dne 14. května. Petice byla téhož dne předána delegaci, k níž náležel také Heinz Mathias (Niederstein), ze Spolkové republiky, Komisi pro lidská práva spojených národů a také Světové radě církví. Vins, vedoucí neregistrovaných reformovaných baptistů v Kijevě byl koncem ledna 1975 odsouzen na pět let do vězení a do vyhnanství.

Převzato z: Nachrichtenspiegel Nr. 20, ze dne 19. května 1976.

Johnny Cashe

Muž v černém

Johnny Cashe jsem poprvé objevil v jednom německém obchodě s hudebninami. „Mann in Black“ (Muž v černém) je velkým písmem napsáno na obálce gramofonových desek, titul, jemuž vděčí jeho píseň: „Tak dlouho budu nosit černý oblek, až se změní okolnosti.“ Johnny Cash prodal dvacet miliónů gramofonových desek, a je známý ve všech světových kontinentech.

Na „ulici evangelia“ ve Wembley

„Buďte přece rádi, nebudu kázat, a Billy Graham nebude zpívat“, žertoval Johnny Cash, při svém příjezdu do SPREE 3 v Londýně. Skoro všechny denníky otiskly tuto větu.

Desetitisíce sedí na trávníku a na zvýšených terasách londýnského wembleyského stadiónu, když se objevil na zelení obroubené terase „Muž v černém“.

Veselý a sebe stále ovládaný „nový“ Johnny Cash ohromuje své dosud neinformované nadšence svým prohlášením, že Ježíš změnil jeho život.

Navzdory rafinovaným obranným opatřením podařilo se nám vyslídit černovlasého pěvce, v jednom seriózním hotelu v Hyde Parku.

Tento sympatický, vynikající pěvec okamžitě projevil pohotovost k rozmluvě, o svém novém a starém životě. Johnny Cash vyprávěl o svém životě, sedě v pohodlném rohu pohovky v elegantním foyeru. Zná skoro všechny způsoby hry lidského bytí, vrcholy i hlubiny, až k hořkým sklonům.

Hvězda propadlá omamným jedům

Jeho úspěšná kariéra lidového západního zpěváka počala 1956. Cash byl vyhlášený za nejslibnějšího zpěváka Ameriky. Avšak onen talentovaný muž nebyl hotov se svými osobními problémy. Šlo to s ním stále více a více skopce. Jeho prvá manželka se s ním rozvedla. V roce 1965 byl zatčen na mexických hranicích, s 1163 různými tabletami. Dva roky později byl nucen polykat denně téměř 100 pilulek, aby upokojil svoji vášeň.

Koncem 1967 se rozhodl, během jedné noci ve vězení v Georgii, že změni svůj život. Potom týden trpěl hroznými následky zastavení požívání drogy, které překonal pouze nesobeckou pomocí své pozdější manželky June. Cash nepadl zpět do své vášně, ale započal nový život. Tisíce jeho nadšených přívrženců si oddechlo.

Bůh se mnou něco zamýšlí

Johnny je opět bouřlivě oslavován. Koncertuje v Evropě, Asii, Austrálii v newyorské Carnegie-dvoraně a v londýnském Palladiu. Za jediný koncert dostává 25 000 dolarů. Avšak Johnny Cash se nenechá opojit touto stoupající úspěchovou křivkou. Vzpomíná si: „Když jsem byl z této strašné narkotické vášně vyléčen, uvědomil jsem si, že mě zachránily modlitby mých příbuzných. Bůh se mnou něco zamýšlí.“ Když se r. 1968 oženil s June Carterovou rozhodli se oba, s pomocí Boží započít nový život.

Po hledání živé církve, Johnny a June

přistáli v nepatrné, ž vé duchovní obci, na okraji svého domovského města v Nashville. Tázal jsem se Cashe, jak posuzuje faráře oné evangelické obce, která vznikla teprve r. 1965:

„Farář Snow je mocný kazatel, který je teprve 36 let starý, a který zcela vydal svůj život Bohu. Když vykládá Biblii mám dojem, jakoby jím mluvil Duch Boží.“

Když Snow dne 9. května 1971 kázal v nedělním shromáždění o křesťanském domově a ke kázání připojil výzvu veřejného vyznání Krista, poklekl Johnny a June Cashovi před oltářem. Pokorný postoj se vždy nachází v jeho projevech: „Vše co mám a vše co činím má být úplně zaměřeno na Ježíše Krista.“

Jako lavina rozšířilo se jeho vyznání nejprve ve Spojených státech.

V pekelném, hráčském městě Las Vegas

Johnny Cash se již více nepokládá za superhvězdu, ačkoliv napsal 400 písní, získal 80 cen a vyznamenání a prodal více než 20 miliónů gramofonových desek. K tomu dále přistupují jeho televizní filmy a kinofilmy, v nichž spoluúčinkoval, jako pěvec, nebo herec.

Krátce pohostinsky vystupoval, jako koncertní pěvec v Las Vegas. Dlouho zápasil s Bohem o to, zdali by mě zpívat „Sodomu a Gomoru“, v největší aréně jmenovaného pekelného, hráčského města. Potom si řekl: „Věřím, že Ježíš by to také učinil, protože miluje hříšníky. Víím, že Bůh bude se mnou, když učiním své vyznání před nejšpinavějším klubem Ameriky.“ Pořady s Cashem byly přeplněné a Johnny byl přešťasten.

Můj změněný život je nejučinnějším kázáním

Cash zakončil naši modlitbu slovy: „Víte, jako herec, společenský člověk a pěvec lituji, že nemám žádné příliš velké možnosti ke zvěstování evangelia, i když v každém koncertě zpívám duchovní písně. Spíše věřím, že můj změněný život působí na posluchače tak, jako nejučinnější kázání. Žít s Ježíšem, to působí.“

Nyní rozumím proč nový Johnny Cash

zpívá: „V Tvých očích září nové světlo.“

G. Klempnauer

Převzato z: „One Way“, 1. Deutsche Jesus Zeitung, Čís. 8, srpen 1975.

Porady mají podporovat zájem o světovou evangelizaci

Výkonný výbor Lausannského sjezdu rokoval v Londýně.

Londýn, (epd). Na leden 1976 do Atlanty (USA) plánovaná souhrnná konference Pokračujícího výboru Lausannské konference, pro světovou evangelizaci byla připravena na jednom zasedání jedenáctičlenného Výkonného výboru v Londýně, začátkem září. Výkonný tajemník Gottfried Osei-Mensah, který od onoho měsíce bydlí v Nairobi (Kenia) oznámil celou řadu zasedání a porad, jimiž by měl být zvýšen zájem o světovou evangelizaci. Výkonný tajemník bude především hovořit na různých oblastních sjezdech, ve všech státech světa. Informační spis Pokračujícího výboru má být rozšířen v rozsahu i ve vydání.

Koncem srpna se konal v Nigerii evangelizační sjezd, s jedním tisícem účastníků ze 27 církví. Sjezd se bezprostředně vztahuje na Lausannskou konferenci. Náměty se týkaly m. j. polygamie, afrických kultů a sekt.

Převzato z: epd, Nachrichtenspiegel des Evangelischen Pressedienstes, Nr. 38/75, 17. září 1975.

Poptávka po Ježíši Kristu

Španělská misijní společnost (Evangelismo en accion) dostala 25 000 připisů dotazujících se na Ježíše Krista. Na dotazové akci se zúčastnilo více než tisíc křesťanů, z celého Španělska. Této práce se zúčastnila skupina 20ti dobrovolníků, splňující prosby o Nové zákonky, biblické korespondenční kursy, a o jinou literaturu. Velký veřejný zájem na tomto evangelizačním nasazení přesahoval veškeré očekávání.

Převzato z: Nachrichten, Informationen „Kirche und Gemeinde in Europa.“

Misto brazu - Brusel

Eurotest 75

Eurofest 75 — Evangelický kongres mládeže. 24. 7.—2. 8. 1975

S Biblií na podlaze-na zemi

Do Bruselu se dostavilo 7500 lidí z 41 zemí. Sešli se, aby společně studovali Biblii. Přišli na Eurofest 75 s tlumoky, spacími pytlí a kufry; železníci, letadly, auty, jako stopaři a pěšky. Sledovali jeden cíl: „Společně pro Krista.“ Normální občan téměř nevěřil svým očím. Pro něho znamená být křesťanem slavnostní úřední jednání — křest, církevní sňatek, velikonoce a vánoce. Tisíce mladých lidí/průměrný věk 20 let/z mnoha národů seděli celé hodiny na zemi, s kuličkovým pérem v ruce, s vedle sebe položenou Biblií, vášnivě hovořící o otázkách jako: Spasení a význam kříže, Vývoj způsobu života, Společnost, Pohlavnost a manželství a Ztracené lidství.

Evangelické kongresy mládeže nejsou dnes již žádnou zvláštností. V r. 1972 byl „Key 72“ v Mineapolise, pak následoval „Spree 72“ v Londýně a potom „Explo 74“ v Seoulu/Korea). Povzbuzením Světovým kongresem pro evangelizaci bylo hned plánování dalších tří kongresů mládeže: Eurofest 75 v Bruselu, Mission 76 v Lausanne a Christival 76 v Essenu. Od kongresu ke kongresu jsou stále zřetelnější: Otázky mládeže týkající se smyslu jejich života. Žádají odpověď na otázku: „Proč jsem na světě?“

Program Eurofestu započal ráno v 9 hodin, v centru zasedání, v paláci du Centenaire, na území dřívějšího výstaviště z 1958. Biskup Festa Kivengere z Ugandy a Argentínek Louis Palau konali biblické práce, které navazovaly na témata v seminářích. Během určitého biblického studia Louis Palau pojednou řekl, že začal Bohu děkovat za probuzení, které započalo v Bruselu na Eurofestě. Bernda z Berlína, 19 letého žáka tato věta znepokojla, neboť řekl: „Myslel jsem, že mě to porazí! Má tolik odvahy, aby tak věřil! Avšak, když si to vše ujasním, má pravdu, zde něco započalo.“

Zde něco započalo

Toto prohlásil také John z Ontaria a Kerstin ze Švédska: „Vlastně, ani jsem sem nechtěl jít. Myslel jsem, že v takovém množství lidí nemohu pro sebe nic získat. Avšak mělš být včera při mém rozhovoru. Jednoduše ohromné! Zde se odehrály věci...!“ „Ano,“ řekla Helga z Düsseldorfu a pozorujeme, že je stále ještě pod vlivem toho co zažila: „Představ si, že mohu pojednou milovat manželku jednoho přítele. Ó, jak jsem ji předtím nenáviděla! Kvůli ní jsem nechtěla přijet na Eurofest. Tento nový pocit je neuvěřitelný!“ „Poslyš, jak se to tobě projevuje?“ překotně hovoří Ester z Izraele: „Nerozumím polsky, ani francouzky, ale přesto se mohu modlit se svými sousedkami, ve spacích pytlech. Nejvzrušující je pro mě zde: pospolitost všech.“

3000 v jednom prostoru

Otázka umístění byla velmi jednoduše rozřešena. Ve dvou velkých dvoranách byly zřízeny hromadné úbytovny, s třemi tisíci spacími pytlí, které si každý přinesl. Přesahovalo to normální zkušenosti s ubytováním mládeže! Velký prostor s mnoha malými odděleními byl upraven pro rodiny. Mimoto existovalo také místo pro táboření. K tomu řekla Marina z Mnichova: „Tolik jsem se obávala těchto hromadných sálů pro spaní. Je to však komické, spaly jsem prvotřídně.“ — Přirozeně, že příznivé počasí usnadnilo mnohé. Belgičané se obzvláště těšili ze slunce, zejména — jak sami prohlásili — když jim 200 dní v roce přší.

Jak získám myslící lidi?

Jednotlivé skupiny se shromáždily kolem svého vedoucího semináře, ráno po jednoduhodinové biblické práci a přestávce. Z okruhu německy mluvících dostavilo se asi 1200 účastníků. Po krátkém půlhodinovém referátě rozdělili se na skupiny a posadili po deseti dohromady, s vedoucím malé skupiny. Byly rozdány pracovní archy a jejich podrobné otázky vyzývaly k důkladnému výkladu, spolu s biblickým

textem. Hodinu se intenzivně diskutovalo. V souvislosti s tím, spojili se dva nebo tři do malých modlitebních skupin. Skupiny se pak modlily za věci, jež se jim objasnily během biblických studií, a za problémy, jež se jich osobně dotýkaly. Hned nato se shromáždili vedoucí skupinek, ještě jednou okolo vedoucího semináře. Každý měl příležitost promluvit o otázkách své skupiny.

Třénink zád

Přednášky byly poslouchány na podlaze – na zemi. Diskutovalo se na zemi, modlilo se přirozeně na zemi, a jedlo se také na zemi. Po čtyřech dnech řekl ten nejhouževnatější 16 letý, že je prosezený, a v určité části těla takřka necitelný. Ale to mu nebránilo, sedět další hodiny na trávníku u vodotrysku, na horkém slunci (teplota stoupla mnohé dny až na 35° C) a s ostatními dále hovořit o biblických textech a tématech a večer, na zaprášené zemi nalouchat v Heizelstadióně poselství Dr. Billy Grahama, a hned potom, v téže poloze se až do půlnoci zúčastnit doporučeného hudebního programu. Samozřejmě, že se často položil, po celé své délce na zemi a nechal proudit do sebe hudbu a texty finské Treklangenské skupiny, švédské Choralerny, Cliffa Richarda a Davida Popa z Anglie, trio Emanuel z Francie, Manfreda Siebalda z Německa ... a jiné.

Žádné disciplinární těžkosti

Na mnohé se myslelo, také na dětský program, a na středisko duchovních, na tzv. Oázu, kterou navštěvovalo denně 30 až 50 lidí, a na styčného člověka, pro samotáře na území. Po třech dnech ho nebylo zapotřebí. Viděli jsme ho při jiných úkolech. To vše umožnily pospolité modlitby a malé skupiny, takže i nejstydlivější povaha byla schopna hovořit. Nějaké těžkosti se objevily v organizaci. Německý team, který vypomáhal při přípravě kongresu tvrdil, že nebyl dostatečně zahrnut do denního plánování programu. Avšak toto rozladění pozbylo závažnosti, když radost mladých z kongresu se stále

více na všechny rozšiřovala.

Disciplína návštěvníků Eurofestu byla překvapující. Horst mladý policejní úředník z Berlína řekl: „Zakusil jsem opravdu divoké věci, když se někde sešlo mnoho mladých lidí, ale zde mohu jen žasnout. Všechno jde bez třenic. A pohled kolem sebe. Sotva se něco v okolí povaluje. Neodhazují odpadky slepě do okolí. Správně vyhledávají odpadkový koš.“

Bůh zastavil jeden autobus

Večerní pořady s Dr. Billy Grahamem na Heizel-stadióně byly připravovány několika festivaly, pod širým nebem, vždy odpoledne na náměstí, uvnitř města, obklopeny pouličním ruchem. Asi 15 mezinárodních hudebních teamů se přihlásilo na Eurofest. Dva neb tři z nich upořádaly, pod širým nebem dvouhodinový program, s moderátorem, a s překladatelem (flámsky a francouzsky). Rozdávány byly traktáty a pozvánky na večerní shromáždění. Byla také možná dobrá a spontánní rozmluva. Např. vedle Karin z Hamburгу sedí tmavovlasý mladý muž, který zřejmě ničemu nerozumí, ale rád by něco věděl. Hovoří pakistánsky a anglicky sotva rozumí. Karin je bezmocná. Prohlíží všechny barevné návštěvníky na náměstí a dotazuje se, zdali by jí mohl někdo pomoci při překladu. Alžířané, Tunisané, Arménci, ale žádný Pakistánec. „Milý Bože, prosím pošli mi překladatele,“ modlí se tiše. Náhle objeví muže s kamerou, který právě vstoupil na náměstí. Vypadá jako její soused. Jestli . . . ? Zázračné-dovede překládat. Náš mladý muž nyní pochopil oč běží. Chce večer přijít spolu s dvěma přáteli na Stadión, kteří mu přeloží kázání. Karin si osvobozeně oddechla. Zve také i muže s kamerou na večerní shromáždění. Muž však kroutí hlavou, neboť je zde pouze na 10 minut, okružním autobusem a musí ihned dále . . . Karin je to jasné. Pán Bůh zastavil autobus, aby byl onen rozhovor umožněn.

Myslí také to, co říká

Každý večer ve 20,30 hovořil Billy Graham na Heizel-stadióně. Jeho projev byl překládán do sedmi řečí. Stadión má asi 40 tisíc míst a byl pravidelně vyhledáván asi 15 tisíci lidmi. V Belgii bylo letní období. Belgie má 20 miliónů obyvatel. Sám Brusel, který má 1 milión a 200 tisíc obyvatel, ihned přátelsky vzal na vědomí tuto událost. Toto město bylo zvyklé na sjezdy. Od večera k večeru proudilo stále více lidí na stadión. Pravidelně hned po projevu dostavilo se vždy 200 až 300 lidí dopředu, aby sobě i jiným dosvědčili: „Přijal jsem Ježíše, jako svého Spasitele.“

Jako to řekl Graham mladým lidem: „Svědčíš-li jiným o své víře, čini to prostě, důtklivě a opakuj to, co jsi pověděl.“ Také to můžeme převést na jeho kázání: Srozumitelné obrazy a přirovnání z denního života, spojené s nadšeným zvěstováním evangelia. Většina účastníků se dostavili s předsudky. Kdo to byl tento Billy Graham? Mnozí ho ještě neviděli, ani neslyšeli. Ale již po několika dnech vyslovili se mladí lidé: „S tím, co řekl mě přivedl. Myslí to také tak. Během jeho kázání se mi ujasnilo, že musím hovořit prostěji o své víře. Byl jsem velmi komplikovaný.“ Billy Graham se pokusil uvést do praxe to, co v jedné tiskové konferenci, před počátkem tohoto Kongresu mládeže uvedl: „Usilujme o společné studování Bible, abychom věděli, co má nám říci dnes, a jestli je důležitá a závazná pro naši dobu a naše problémy.“

Kdo se zúčastnil na tomto sjezdu mládeže-měli bychom vlastně říci, na této slavnosti mládeže v Bruselu byl obdařen novým poznáním: Ježíš Kristus má svoji církev v celém světě a obzvláště mezi mládeží. 18 letý mladík to vyjádřil ještě zřetelněji: „Tento Kongres mně ukázal, proč jsem zde. Teprve nyní jsem započal žít.“

Irmhild Barend

Převzato z: časopisu „Entscheidung“ čís. 71.

Zázrak E.O. (Evangelické vysílání) v Nizozemi

Před zrodem plánů o založení evangelického vysílání v Nizozemi existovalo již dlouho jedno křesťanské vysílání, které však podle mínění mnoha křesťanů podávalo nesrozumitelný a nejasný výklad Bible.

V určitém okamžiku bylo v Holandsku více vysílacího času k dispozici v souvislosti se „třetí sítí“, která měla vstupovat do éteru.

Okamžitě potom podnikli různí mužové seriózní kroky k založení nového vysílání, které by mělo srozumitelný evangelický a biblický charakter.

O tom říká Ds. J. Maris: „Také já jsem byl zklamaný dosavadním křesťanským vysíláním, protože v něm chybí pozitivní biblické tóny. Mám na mysli tohle: vysílání, které chce být křesťanským musí být i řídicím. Musí dát, o Bibli vypravujícím křesťanům, příležitost; Boží Slovo vynést nezkrácené a nezmást lidi Pisma, kritickým postelstvím.“

Rozšířením těchto plánů došlo v širokém měřítku ke styku s různými křesťanskými skupinami, všechny s evangelickým zaměřením.

Pan IJ. J.: Zároveň s růstem plánů se rozšířil i počet zúčastněných. Jestliže se chtěl získat vlastní vysílací čas, bylo nutno vytvořit co nejširší nosnou plochu, ze které by nebylo možno nic slevit ze základního požadavku: bezpodmínečně být vázaný na Bibli jako neomylné Boží Slovo. Na samém počátku to byly především tzv. „volné skupiny“, které stály za myšlenkami „Kázání Evangelia na stanici Hilversum 3“. Při tvorbě plánů bylo nutno obsáhnout širší oblast a proto se obrátili k tak zvané „reformované konfesi“. Že toto rozšíření fronty, vzniklé z praktických úvah, mělo za následek, že věřící různého zaměření se navzájem poznali, bylo nečekaným požehnáním. Pan Kits o

tom říká: „Musím přiznat, že schůze E. O. mi po mnoha stránkách dávaly překvapující náhled. Lidé z církevních kruhů, kteří dříve mezi sebou neměli žádný kontakt se navzájem nalezli v E. O. Jsem vlastně tak trochu zahanbený, že teprve nyní mohu s lidmi z různých skupin, se kterými jsem doposud nepřišel do styku, prožívat jednotu v Kristu. To je jedno z předních požehnání Evangelického vysílání.“

Konečně došlo k tomu, že se mohly vysílat pořady, a to šlo společně s velmi nepřátelskými projevy světského tisku, a také i tak zvaných křesťanů, kteří sami nechtěli vynaložit úsilí, aby bylo vyneseno do světa srozumitelné Ježíšovo svědectví.

Pan IJ. J.: V prosinci 1969 bylo E. O. jako aspirantu, vydáno vysílací povolení. Počet členů překročil už v té době 15 000. Mohlo se začít 1. dubna 1970. Člověk si může sotva představit před jak těžkou úlohou stálo ředitelství a spolupracovníci, když dostali příležitost v tak krátkém termínu začít s vysíláním. Rozhlas a televize, terén kde většina byla ještě úplným cizincem; v každém případě co se týká produkce. Velmi důležitý a závazný úkol: přinést posestvi Evangelia k lidu, který se stále více vzdaluje od Pána a jeho přikázání. Obklopeno houfem sarkastických kritiků a posměvačů, kteří byli připraveni posměchem a urážkami doprovázet tuto evangelickou práci. Když jsem se poprvé zúčastnil zasedání předsednictva (nebylo to první zasedání předsednictva), četl předseda této schůze při zahájení Nehemiáš 2, končící slovy: „Bůh nebeský, tenf nám dá prospěch, a my služebníci jeho přičiníce se, stavěti budeme.“

V tomto postoji víry začala práce Evangelického vysílání. A přitom bylo ředitelství

a spolupracovníci obklopeni nejen přáteli a sarkastickými kritiky, ale také množstvím věřících, kteří práci E. O. přednášeli Pánu ve svých modlitbách, a kteří s velkou touhou očekávali přenosy tohoto nového vysílání; jedna hodina v televizi a tři hodiny v rozhlasu během týdne.

Začátek už tedy byl učiněn. Aby bylo možno i nadále existovat a dosáhnout vytčeného cíle, bylo nutno aby E. O. získalo status C-vysílání.

Pan I. J.: *K získání statusu C bylo nutno ve dvou letech dosáhnout počtu 100 000 příspívatelů, ať už abonentů nebo neabonentů časopisu E. O.; pro který byl po dlouhém hledání zvolen název „Visie“.* Začínající se 32 stránkami, vyrostl v hodnotný časopis se 64 stránkami, který dobře vypadá, i když ještě nejsou všechna přání splněna, a který podává velice dobré informace o vysílacích programech. Kromě toho vede ve svých statích k Písmu. Počet členů v prvních dvou letech velice vzrostl. Mnozí mínili a předpovídali, že Evangelické vysílání počtu 100 000 nikdy nedosáhne. Myslím přitom taky na dr. Q. Munterse z Wageningu, který to dokonce při jeho promoci potvrzoval, ale později v časopisu „Intermediair“ svůj omyl upřímně přiznal.

Ve dnech, kdy šlo o to, jestli se E. O. stane C-vysíláním, bylo proti E. O. použito velice nečestných prostředků. Byla rozšířena pověst, že E. O. dosáhlo počtu 100 000 nedovoleným způsobem a to tím, jen tak libovolně zapsanými členy, kteří prý ani nevěděli že jsou členy E. O. Tato pomluva již nyní, po třech letech, téměř zmizela, ale přesto si neodpustí, sem a tam nějaký novinář vdechnout jí nový život.

Napětí zůstalo dlouho, neboť když mělo padnout rozhodnutí bylo E. O. nejdříve ještě o dva měsíce prodlouženo aspirantské období. Ale 16. května 1972 přišlo konečně radostné oznámení, že ministr Engels se rozhodl propůjčit Evangelickému vysílání status C-vysílání, s platností od 1. října 1972. V období do 1. října jsme mohli pokračovati stejným způsobem

jako v čase aspirantského vysílání.

Tak jsme se stali tím, čím jsme doposud: C-vysíláním. Pět let jsme vykonávali naši práci, vděční za to, že jsme ji činit mohli, vědomí toho, že práce byla spojena s mnoha nedostatky. Mním však jiné nedostatky, než ty které jsou nám ve světském tisku většinou přisuzovány. Také to se ostatně neděje vždy neprávem.

Jestliže čtu tuto zprávu zdá se, že vše šlo velice jednoduše. Ale přece to byl čas plný napětí, mnoha starostí, ale i požehnaní, radosti a vděčnosti.

Kéž byla práce prošlého období pro mnohé požehnaním. A kéž Pán i v budoucnosti uzná Evangelické vysílání a všechny kteří spolupracují za hodny stát v jeho službě a vynést Evangelium spásy do světa, který se potácí do záhuby.

Evangelické vysílání bylo založeno 21. dubna 1967. Bylo úzce spjato s duševním rozvojem po druhé světové válce, zvláště v šedesátých letech. V mnohých církvích bylo upuštěno od Bible jako Božího neklamného zjevení a lidská dokonce i dábelská učení byla otevřeně připuštěna.

Protože v církvi a teologii se šlo chybnou cestou, ztratily mnohé křesťanské sbory jejich vyznávající a Bibli oddaný charakter.

Pod níže uvedeným chceme našim čtenářům reprodukovat několik úryvků z jednoho rozhovoru se zakladateli E. O., pány J. Kitsem (Evangelická, bratrská obec), J. v. Oostveenem (Holandská reformace) a A. Ramakerem.

BRATŘI, CHCI VÁM NEJDŘÍVE, VŠEM TŘEM, POLOŽIT STEJNOU OTÁZKU: CO BYLO POHNŮTKOU K ZALOŽENÍ EVANGELICKÉHO VYSÍLÁNÍ? . . .

BRATR VAN OOSTVEEN: V předsednictvu sboru mi byl dán úkol jít k některým lidem v souvislosti se vstupem třetího vysílacího okruhu do ovzduší. Snad zde byla příležitost pro Evangelium. Ale nikdo z nás nepomyslel v tom okamžiku na nové vysílání. Šlo vlastně jen o jistou možnost vynést ve třetím vysílacím okruhu poselství Evangelia. Měli jsme v srdci

touhu a mohu říci i hledání možností. Bylo a ještě stále je mnoho lidí, kteří touží po více Evangelia ve vysílání.

BRATR KITS: *My už jsme dlouho vyhlíželi a doufali v přeměnu ve vysílání. Po příchodu třetího vysílacího okruhu jsme si pomysleli: nyní můžeme možná založit více evangelicky zaměřené vysílání. To mi bylo pohnutkou. Spolu s bratrem van Oostveenem jsme se často za to modlili.*

BRATR RAMAKER: *Když jsem v roce 1958 dělal své první rozhlasové programy pro Trans World Radio (přes Tanger), objevil jsem už tehdy široké možnosti, které ležely v této oblasti. Když jsme později vysílali z Youth for Christ (kde jsem byl předsedou), po tři měsíce Radiem Luxemburg, viděl jsem ještě lépe možnosti komunikačních prostředků ve službě Evangelia.*

A. Ramaker

Mužové první hodiny:

J. Kits

J. v. Oostveen

Když se mnou bratři mluvili o třetím vysílacím okruhu, musel jsem jim dát na srozuměnou, že tento okruh měl fungovat výhradně jako pop-vysílač. Ale přesto byl položen základ k vytvoření akční skupiny. Z této skupiny vzniklo Evangelické vysílání.

Další trvání E. O.
VĚŘÍTE NYNÍ ŽE E. O. ZŮSTANE V ÉTERU, PANE KITS? ...

Já jsem o tom zcela přesvědčen, protože E. O. pomáhá v nouzi. My vidíme, že je dnes velká touha po Evangeliu. Protože počet členů v různých církvích klesá, věříme, že s E.O. můžeme přivést lidi zpět. Jedním vysíláním obsáhneme větší počet lidí, než padesát kazatelů v přeplněných chrámech. Proto je našim úmyslem i nadále přinášet Evangelium do éteru. Jestliže zůstaneme, tak určitě ještě více vzroste počet lidí, kteří se k nám připojí. To je mé pevné přesvědčení.

BYLA SPLNĚNA VŠECHNA VAŠE ZAKLADATELSKÁ OČEKÁVÁNÍ, BRATŘE VAN OOSTVEENE? ...

Na jedné straně říkám, ano zcela. Naším přáním bylo více Evangelia v éteru, jasné

poselství o obrácení a znovuzrození, více pro naše nemocné atd. Zde můžeme říci, že je to splněno. Na druhé straně jsou zde i přání, která jsme tehdy měli, a která ještě nejsou splněna. Lidé od kterých jsme očekávali, že oběma nohama přímo skočí do E. O., zůstávají stranou. Ale přesto můžeme říci: Bohu díky! Jeho Slovo je vždy pravdou!

PŘI BLIŽŠÍM ZPĚTNÉM OHLÉDNUTÍ ŠLO VŠE DOBŘE S RŮZNÝM SESKUPENÍM UVNITŘ E. O.? ...

Ano, to znamená jestliže máme na mysli osoby z různých seskupení. Je možná šťastím pro E. O., že nebylo souborem vyslanců z různých církví, kteří by museli počítat s vlastním církevním představenstvím apod. Bylo šťastím, že Bůh vyslal z těchto různých církví lidí s evangelickým zaměřením. Chci tedy zdůraznit především to osobní. Co se týká spolupráce, chtěl bych ještě podotknout: Kde je Svatý Duch, tam je jednota, sepětí.

Vrcholy ...

NYNÍ NÁSLEDUJE OPĚT OTÁZKA PRO VŠECHNY TŘI: CO POKLÁDÁTE ZA POSITIVNÍ VRCHOL V TĚCHTO PĚTI LETECH? ...

KITS: Když myslím na naše zemské sněmy atd. To byly pro nás vrcholy. Mám na mysli tohle: Tento týden jsem například ještě mluvil s lidmi, kteří došli prostřednictvím E. O. k vědomí viny. Není tohle pak vrcholem?

RAMAKER: Nejsem ten, který stojí na straně charismatického hnutí, ale nejsem také představitelem jeho negativního popírání. Naši programové komisi jsem řekl: My to můžeme zamítnout, ale pak musíme proti tomu postavit něco pozitivního. Tehdy jsem sestavil s touto komisí seriál dvacetičtyř rozhlasových relací o osobě a práci, Svatého Ducha. V těchto čtyřidvaceti vysíláních jsem hovořil s bratry skoro ze všech církví a věřících sborů v Nizozemí. Mimo jiné i s kazatelem svatodušní obce. Dosud jsem neměl pořad, který by nabízel tak úplný celek,

jako tento seriál. To bylo pro mne vrcholem.

VAN OOSTVEEN: Pro mne bylo vrcholem, když jsme po ukončení vysílání dali příležitost, aby nám lidé telefonovali. Telefon zůstal pak dlouhé hodiny, stále rozřhavaný. To byla zkušenost mnoha řečníků. Získali jsme ohromný kontakt s lidmi. To není jenom to, že předáváš poselství, ale i to, že lidé mohou klást otázky. Sám jsem se několikrát přesvědčil o tom, že lidé se modlí, zda má Bůh pro ně odpověď. To je pro mne něco velikého. Jedním vrcholem!

MÁTE JEŠTĚ NĚJAKÉ PŘÁNÍ PRO E. O.? ...

RAMAKER: S mým přáním bych rád zůstal interní. Mým přáním pro E. O. je, aby všichni spolupracovníci (a zde se sám připojuji) dělali ještě lépe svou práci s notnou dávkou sebekritiky. A tím věřím, že naše práce půjde dobrou cestou.

VAN OOSTVEEN: Mým přáním je, aby nás Pán ponechal závislé jen na něm. Aby nás ponechal při čistotě Jeho Slova. Dáleko od kritiky Bible! A doufám, že E. O. přivede mnohé na kolena a povede k čistotě a radosti viny.

KITS: Mám vlastně dvě přání. Prvním přáním je, aby Bůh i nadále používal E. O. k probuzení Božích dětí, aby jim ukázal, že žijeme v povážlivé době, a že musíme být jeho svědky. Druhým přáním je, aby Bůh použil E. O. k promluvení k lidem, kteří Pána dosud neznají; přivést je k obrácení a učinit je Božím dětmi.

E. O., TAKÉ S MEZINÁRODNÍM VÝZNAMEM

Televizním a rozhlasovým pořadem „Metterdaad“ podporuje E. O. církve, sbory, misijní a vývojové organizace v rozvojových oblastech, kde je Bible přijímána jako neomylné Boží Slovo, jako jediné měřítko pro učení a život.

V tomto pořadu bylo od října 1973 (přibližně do července 1975) představeno, divákům a posluchačům, 60 pomocných

projektů. Byly to návrhy, které měly být uskutečněny ve všech částech světa. Odpověď posluchačů a diváků byla uchvacující. Byla shromážděna částka Hfl 2 300 000,— (Kčs 23 000 000) a našla svou cestu k rozšíření Evangelia a pomoci bližnímu v nouzi.

Otázky pro E. O.: PROČ POSKYTNUTÍ POMOCI?

Protože jinak nemůžeme. Každý den se znovu přesvědčujeme o Božím milosrdenství, které nám daruje tolik dobrodiní v Kristu. Pak musíme být i my milosrdní. „Musíme“, tím rozumíme vnitřní neodolatelnou touhu, která vychází z víry. „Láska zajisté Kristova víže nás“ (2 Kor. 5:14).

KOMU SE DOSTANE POMOCI?

Našemu bližnímu, který je Bohem umištěn na naši cestu. Znamená to tedy, že čekáme? Ne, tak jako Pán hledá své ztracené, tak i my hledáme lidi, kteří trpí nouzí. Ale to se děje z lásky, kterou Pán položil do našich srdcí skrze Svatého Ducha (Řím. 5:5).

ZKOUŠÍ SE TAKÉ ODSTRANIT PŘÍČINY NOUZE?

Přirozeně, jestliže je to v našich možnostech. Jestliže by bylo v našich možnostech učinit bezpečnější cestu mezi Jeruzalémem a Jerichem (Luk. 10:25–37), tak že by lupiči nedostali možnost k přepadu, pak to činíme raději jako milosrdný Samaritán; oběti podél cesty vzít s sebou a ošetřit.

CO STOJÍ PŘI POMOCI V PRVNÍ ŘADĚ?

V tom následujeme Pavlovy rady: „Dokudž čas máme, čiňme dobře všechněm, nejvíce pak domácím víry.“ (Gal. 6:10) Přitom máme stále na očích spásu a duši, protože „co jest platno člověku, by všecken svět získal, své pak duši uškodil.“ (Mat. 16:26)

MOHLI BYCHOM SRDEČNĚ POŽADAT ČTENÁŘE „KONTAKTU“, ABY SE MODLILI ZA EVANGELICKÉ VYSÍLÁNÍ V NIZOZEMÍ? ABY JEŽÍŠOVO EVANGELIUM NAŠLO POKRAČOVÁNÍ V TOMTO, DO ZATRACENÍ SMĚRUJÍCÍM SVĚTĚ!

Neboť jsem trpěl hladem
a Ty jsi mi dal jíst
Byl jsem cizincem
a Ty jsi mi dal přístřeší
Trpěl jsem žízni
a Ty jsi mi dal pít
Byl jsem nahý
a Ty jsi mne oblékl

Vyplňte hůlkovým písmem

*Prosím zasílejte mi pravidelně časopis
«Kontakt»*

Jméno _____

Adresa _____

Poštovní směrovací číslo a bydliště _____